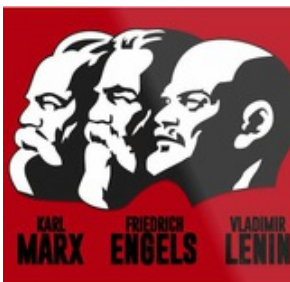


Don't have Telegram yet? Try it now!



تاریخ کمونیسم در ایران

#راه_فدائی

یکی از گروه‌های که در کنار سچفخا در این زمان به فعالیت میپرداخت گروه راه فدائی بود در اینجا به گزارش یکی از مسئولان گروه راه فدائی در معرفی آن گروه میپردازیم :

گروه راه فدایی به عنوان بخشی از هواداران سازمان چریکهای فدایی خلق ایران که از نقطه نظرات رفیق بیژن جزنی جانبداری میکردند نخستین بار با انتشار اولین شماره جزوه ی راه فدایی مورخ شهریور ماه ۱۳۵۸ تحت عنوان مبارزه با انحصار طلبی مذهبی مضمون عمده ی جنبش رهایی بخش رسمیت یافت و به طور علنی ابراز وجود کرد. اعضای این گروه تا قبل از انقلاب بهمن ۱۳۵۷ در اروپا و آمریکا در چارچوب کنفدراسیون جهانی دانشجویان و بخشی از آن در ارتباط با کمیته ی خارج از کشور سازمان فدائیان از آن هواداری میکردند در آستانه انقلاب به ایران بازگشتند و فعالیتهای خود را در ارتباط با سازمان و عمدتاً در چارچوب روزنامه #کار و #نبرد_خلق یعنی ارگانهای سیاسی و تئوریک سازمان فدائیان ادامه دادند

وقوف بر فقر عمیق تئوریک رهبران و کادرهای سازمان سردرگمی و گجی آنان و بروز گرایشات فرصت طلبانه راست در سازمان که خود را به صورت دنباله روی از رهبری خمینی و شعار زنده باد حاکمیت خلق نشان میداد آنان را بر آن داشت که گرد هم آیند و در مورد مسائل مبرم جنبش به مشورت بپردازند و بدین سان راه فدائیان خلق را ادامه دهند راهی که به گمان آنان با اندیشه های رفیق بیژن جزنی روشنی میافت و نیازمند نوآمد شدن در شرایط پس از انقلاب بهمن بود رؤس نقطه نظرات این جریان را در چند نکته میتوان بدین نحو خلاصه کرد :

۱ - آنان معضل عمده ی تحول اجتماعی ایران را پس از انقلاب بهمن در قدرت یابی روحانیت حاکم و انحصار طلبی مذهبی آنان تشخیص میدادند و لزوم ایجاد جبهه ای از مدافعین آزادیها و حقوق دموکراتیک را در مقابل این انحصار طلبی مذهبی در همان نخستین شماره نشریه راه فدایی خاطر نشان شدند به گمان آنان روحانیت حاکم از موضعی واپسگرا و ارتجاعی با امپریالیسم در تضاد قرار داشت و جریانات چپ و ترقی خواه نباید با آنان همصدا و همگام می شدند.

۲ - آنان از تحول سازمان فدائیان به یک حزب سیاسی کارگری جانبداری میکردند و گام نخست در این امر را بازنشاسی گرایشات یا فراکسیونهای سیاسی نظری گوناگون در درون جنبش فدایی و پیشبرد مباحثه علنی میدانستند و به این اعتبار نیز دومین شماره نشریه ی راه فدایی آبانماه ۱۳۵۸ را به لزوم مبارزه ی ایدئولوژیک علنی تخصیص دادند

۳ - آنان ضمن این که با ایجاد یک تشکیلات مستقل مخالف بودند و فعالیتهای خود را در درون سازمان فدایی پیش میبردند بر این باور بودند که خطر گرایش راست در این سازمان که روحانیت حاکم را انقلابی و خلقی تلقی کرده به حزب توده نزدیک میشود عمده است آنان علیرغم مخالفت با انشعاب اقلیت از اکثریت به دلیل زودرس بودن این انشعاب و به دلیل تنزل شعار مباحثه ی علنی به منازعات فرقه های منشعب از همان بدو تاسیس فراکسیون اقلیت در آن شرکت کردند و خود را فراکسیونی در درون اقلیت به شمار آوردند گروه راه فدایی ضمن تاکید بر تفاوت نظرهای جدی در باره ی تحلیل اقلیت از حاکمیت که قدرت اصلی را نه در بد روحانیت حاکم بلکه در دست لیبرالها میدانست به دلیل آن که اقلیت در مجموع هیئت حاکمه را ضدانقلابی ارزیابی می کرد از این جریان در مقابل گرایش اکثریت جانبداری میکردند و طی مقاله ی پیرامون انشعاب مرداد ماه ۱۳۵۹ خواهان فعالیت در سازمان اقلیت شدند مع الوصف پس از گذشت بیش از ده ماه گرایش غالب درون اقلیت حاضر به همکاری با آنان نشد و سرانجام در ۲۱ خرداد ماه ۱۳۶۰ راه فدایی که برخی از اعضایش توسط دوستان اقلیت به دلیل تعلق خاطر به راه فدایی مورد بازخواست و تعیین تکلیف قرار گرفته بودند ناگزیر به تشکیل یک کمیته ی مبارزه مستقل گردیدند

#راه_فدائی «#ش_۲۲»

#آبانماه_۱۳۶۰

#مهرداد_باباعلی

t.me/tarikhcommunism/10

22 views Mar 25 at 13:27